

ת"פ 35771/06/16 - מדינת ישראל נגד מור יוטקו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 35771-06-16 מדינת ישראל נ' יוטקו(עציר)

בפני: כבוד השופט אליהו ביתן
בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: מור יוטקו

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום המקורי שהוגש נגד הנאשם תוקן, והנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, שאלה עיקריהן:

ביום 04.06.16 בסמוך לשעה 20:00 שהו הנאשם וחבריו עידן רחמים (להלן: "עידן") ומיכאל יוספוב (להלן: "מיכאל") בקיוסק בקרית גת ובסביבתו. באותה העת הנאשם נשא בכיסו סכין מתקבעת שמתקפלת לחפץ דק דמוי כרטיס אשראי (להלן: "הסכין"). לאחר מספר דקות, הגיע למקום מ.ק. - המתלונן - ובינו ובין הנאשם התפתח ויכוח מילולי. הבעלים של הקיוסק הפריד בין השניים, המתלונן עזב את המקום ושב לביתו והנאשם וחבריו נותרו בסביבת הקיוסק.

בסמוך לשעה 20:15, המתלונן שב לקיוסק ושוב התפתח בינו לבין הנאשם ויכוח מילולי, ושוב בעל הקיוסק הפריד ביניהם, הוציא את הנאשם מהדלת האחורית של הקיוסק ואת המתלונן ומיכאל מהכניסה הקדמית. בהמשך, הנאשם ניגש למתלונן והתחיל ביניהם ויכוח שהפך לתגרה. נ.א. שעברה במקום ביקשה מהנאשם שיחדל ממעשיו, ובהמשך התקשרה לבתו של המתלונן וסיפרה לה שאביה הותקף. הבת הזעיקה את בן זוגה והשניים הלכו לכיוון הקיוסק. במקביל, המתלונן נסע לביתו וסיפר לאחיו את שאירע לו. האח הלך לכיוון הקיוסק ופגש בפארק הסמוך את בתו של המתלונן ובן זוגה. בהמשך, הנאשם רץ לכיוון אחיו של המתלונן, דחף אותו ובין השניים התפתחה תגרה, במהלכה הם נפלו על הרצפה, כשאחיו של המתלונן שכוב על גבו והנאשם מעליו, ואז, הנאשם דקר את אחיו של המתלונן באמצעות הסכין מספר דקירות בבית החזה ובגב.

האח הובהל על ידי נידת מד"א ל"חדר הלב" בבית החולים "ברזילי" כשהוא סובל מארבעה פצעי דקירה, בצד הימני של בית החזה, במותן ימין ובשכם אחורית ימנית. בבדיקת C.T התגלה קרע בכבד, דרגה 2, וחזה אויר דם בלחץ מימין. נקז הוכנס לריאה הימנית ופצעי הדקירה נסגרו בסיכות. האח אושפז בבית החולים ושוחרר כעבור מספר ימים.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות, כאמור, הוא הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות,

לפי סעיף 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. במסגרת הסדר הטיעון, המליצו הצדדים לבית המשפט להטיל על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל מיום מעצרו, להפעיל מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת.פ. 30007-12-14 של בית משפט השלום באשקלון, חציו במצטבר וחציו בחופף, מאסר על תנאי ופיצוי לאח המתלונן בסך 10,000 ₪.

4. הנאשם צעיר מגיל 21 וכמתחייב בחוק שירות המבחן התבקש להכין עליו תסקיר.

בתסקיר שירות המבחן על הנאשם צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאשם בן 20.5. סיים 10 שנות לימוד. לא גויס לצבא בעקבות מעורבותו בפלילים. בעל הרשעות קודמות. ריצה עונש מאסר קודם בגין עבירת אלימות. החל לצרוך סמים מסוג קנביס וקנבינואידים סינטטיים כדוגמת "ניס גאי" בהיותו בן 15. ומזה שנתיים וחצי נמנע משימוש בסמים. אשר לאלכוהול, מסר, כי לאחר שהפסיק לצרוך סמים החל לצרוך אלכוהול באופן אינטנסיבי, ומבין כי פיתח תלות באלכוהול וכי קיים קשר ישיר בין צריכת האלכוהול לבין מעורבותו הפלילית והתנהגותו האלימה. ביקש להשתלב בטיפול. אשר לעבירה, הודה בביצועה. מסר כי היה נתון להשפעת אלכוהול. הוסיף כי לאחר שאחותו נפגעה באירוע טרור החל להסתובב עם סכין כאמצעי להגנה עצמית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לערוך בחינה עצמית ביקורתית ומעמיקה. הוא מגלה מילדות התנהגות פורצת גבולות, אך קיימת מצדו מוטיבציה ראשונית לערוך שינוי באורחות חייו. לאחר שקילת גורמי הסיכון והסיכון של הנאשם התרשם שירות המבחן כי קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות אלימה והמשך ניהול אורח חיים התמכרותי, והמליץ להפנות את תשומת לב שב"ס לרצון הנאשם להשתלב בהליך טיפולי.

5. התביעה טענה, כי הסדר הטיעון הושג לאחר הליך גישור ועל רקע קשיים ראייתיים משמעותיים. הוסיפה כי ההסדר הוא על דעת הנפגע, והוא כולל פיצוי כספי שברובו הופקד כבר בקופת בית המשפט. הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם ואת גזר הדין בת.פ. 30007-12-14. עתרה לכבד את הסדר הטיעון.

ב"כ הנאשם הצטרפה לדברי ב"כ התביעה. הוסיפה, כי הנאשם עצמו נפגע באירוע. הפנתה לאמור בתסקיר שירות המבחן בנוגע לנזקקות הנאשם לטיפול. ציינה כי הנאשם משתתף בכלא בשיחות עם עובדת סוציאלית והוא צפוי להיקלט בכלא "אלה". עוד ציינה, כי הנאשם לקח אחריות והודה עוד במשטרה. עתרה לכבד את הסדר הטיעון.

הנאשם הביע חרטה.

6. חומרת מעשה הנאשם, ברורה מאלה. נעיצת סכין בגוף אדם, מסכנת חיים, פשוטו כמשמעו. כאן, הסכין חדרה לגופו של הנפגע, גרמה לו לקרע בכבד ולחזה אוויר דם בלחץ, שהצריך החדרת נקז לחזהו. כחוט השערה בין התוצאה שנגרמה לנפגע, לתוצאה שאין חמורה ממנה.

7. בתי המשפט התבטאו, באין ספור הזדמנויות, על חומרת תופעת הסכינאות ועל הצורך להגיב עליה ביד קשה.

8. לנאשם הרשעות קודמות בעבירות של איומים, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר, הפרת הוראה חוקית, שיבוש מהלכי משפט, גניבה, התפרצות, תקיפה סתם ועוד.

ביום 22.03.15 הוא נדון, במסגרת ת.פ 30007-12-14 של בית משפט השלום באשקלון, בין היתר, ל- 7.5 חודשי מאסר בפועל מיום 12.12.14, ול- 12 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות מסוג פשע. אין חולק כי העבירה בה הורשע הנאשם בתיק זה, בנסיבותיה, מפעילה את המאסר על תנאי.

9. לצד נתוני החומרא, יש לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, נתוניו ונסיבות חייו, ואת עמדות הצדדים.

10. לאחר ששקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון:

א. "הסדר טיעון - באשר הוא - אינו רק שיקול אחד ככל יתר השיקולים העומדים בפני בית המשפט הגוזר את העונש. הסדר טיעון, כשהוא לעצמו, הוא שיקול מרכזי בגזירת הדין הן מטעמים של אינטרס הציבור הן כדי למלא אחר ציפיות הנאשם המוותר בהודאתו על זכותו לניהול ההליך הפלילי עד תומו. האינטרס הציבורי במובנו הרחב מחייב את בית המשפט לעודד קיומם של הסדרי טיעון. קיום הסדרי טיעון מאפשר פריסה רחבה יותר של אכיפת החוק, ובכך יש כוח מרתיע כשלעצמו, העשוי לאזן את אפקט ההקלה בעונש במקרה הקונקרטי. ...ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם ובמעמדם של הסדרי הטיעון". - ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577

ב. הודאת הנאשם באה במסגרת הסדר טיעון שכלל המלצה משותפת לעונש, ויש להתחשב בציפיית הנאשם לכיבודו.

ג. הודאת הנאשם בשלב מוקדם של ההליך חסכה זמן שיפוט ואת המשאבים הכרוכים בניהול הוכחות והיא מבטאת לקיחת אחריות.

ד. שיקולי התביעה בהגעה להסדר הטיעון, עניינים וסבירים.

ה. העונש המוצע בהסדר הטיעון כולל מאסר לתקופה לא מבוטלת.

ו. הסדר הטיעון הוא על דעתו ובהסכמתו של הנפגע.

11. בהתחשב בכל האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים -

א. 24 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ב. אני מפעיל את המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם בת.פ. 30007-12-14 של בית משפט השלום אשקלון. הנאשם ישא 6 חודשים מתקופת המאסר במצטבר למאסר שהוטל עליו כאן ו- 6 חודשים בחופף להם.

סה"כ מוטלים על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו.

ג. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר שלא יעבור עבירת אלימות המסווגת כפשע.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם לנפגע פיצוי בסך 10,000 ₪. הסך של 7,500 ₪ שהנאשם הפקיד בקופת בית המשפט יועבר לנפגע, ללא דיחוי. יתרת הסכום תשולם בתוך 30 יום מהיום.

12. הגורמים האמונים בשב"ס על תחום השיקום, מתבקשים איפוא לבחון את האפשרות לשלב את הנאשם בתכנית טיפולית המתאימה לו.

13. מזכירות בית המשפט מתבקשת להעביר את גזר הדין לגורמי הטיפול בשב"ס.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב שבט תשע"ז, 08 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.